



DOLNÍ ^{2/2020} BOJANOVICE

ZPRAVODAJ OBECNÍHO ÚŘADU • ROČNÍK XXXIII



Vážení čtenáři,

držíte v rukou letní Zpravodaj obce Dolní Bojanovice, který je poněkud útlejší než obvykle. Vychází totiž po období, které jakoby zastavilo celý svět. Také v naší obci byly vidět změny, které přinesla pandemie nového typu viru. Ulice byly prázdné, lidé se potkávali hlavně v obchodech a lékárnách. I kostel byl po nějakou dobu prázdný a mše svaté jsme sledovali díky šikovnosti našich spoluobčanů v televizi, na počítači nebo chytrém telefonu.

A to docela dobře shrnuje to dobré, co vzešlo ze zkoušky, kterou nám tato pandemie dala. Přežití karantény nám velmi ulehčily současné technologie a množství obětavých lidí. Ještě před sto lety při průběhu epidemie španělské chřipky si naši předci nedokázali představit, že by přes karanténní opatření mohli být v kontaktu se svými blízkými na dálku a vidět je nebo slyšet přes zařízení, která má dnes téměř každý u sebe. A sledování mší svatých, koncertů, akcí a jiných shromáždění či událostí z pohodlí domova bylo jen výplodem fantazie autorů vědecko-fantastických románů.

V zimním čísle loňského ročníku Zpravodaje jsem psal o dostupnosti technologie 3D tisku. Sám jsem byl součástí skupiny vlastníků těchto tiskáren a sám jsem se přesvědčil, jak se díky sociálním sítím dokážou spojit lidé z celé země a spolupracovat na zajištění výroby tištěných bezpečnostních pomůcek pro potřebné lidi – zdravotníky, záchranáře, hasiče, policisty a vojáky, kteří stáli v první linii v boji s koronavirem. A tady bylo opět vidět propojení výrobní a komunikační technologie. Tisíce tiskařů tiskly čelenky na ochranné štíty, pomůcky pro šití roušek nebo respirátory. Vědci a vývojáři denně dávali tiskařům data na nové a nové typy těchto výrobků, které následně dále vylepšovali. Díky sociálním sítím vznikaly skupiny, kde se domlouvalo kompletování a následná distribuce těchto pomůcek až přímo na místa, kde byly potřeba. Ta podstatná část se děla na internetu.

A toto období nám ukázalo věci, kterých si máme vážit. Toho, že můžeme jít ven a nadechnout se bez roušky, že můžeme jít s kamarády k vodě nebo na koncert své oblíbené kapely. A takových pozitiv by se dalo vyčíst ještě mnoho. Věřím, že se budeme znovu potkávat a budeme si toho vážit víc než dosud. Třeba na Besedě u cimbalu nebo na Letním kině. Jménem redakční rady vám přeji příjemnou dovolenou a hezké léto.

Michael Purmenský
redaktor Zpravodaje



SLOVO STAROSTKY

Milí přátelé, máme za sebou zvláštní „koronavirové“ období, provázené vyhlášením nouzového stavu, zákazem shromažďování, cestování, zavřením škol, restaurací, rušením veškerých kulturních či sportovních akcí a spoustou dalších omezení. Tento čas jsme si mnozí tak trochu paradoxně užili v osobní rovině, měli jsme více času pro své blízké a také sami pro sebe. Možná s odstupem vyhodnotíme, že to byl čas požehnaný. Zjistili jsme, že se vlastně nic tak hrozného nestane, pokud nebudeme stíhat všechny úkoly a akce a zpomalíme občas „šilené“ životní tempo. Jednoduché toto období nebylo pro osamělé seniory, kterým chyběl mezilidský kontakt. Velká zkouška to byla pro zaměstnavatele, podnikatele a OSVČ, kteří museli své provozy úplně uzavřít nebo přijímat složitá hygienická opatření. Důsledky této krize teprve pocítíme v nárůstu nezaměstnanosti, ve snížení daňových příjmů i pro naši obec. V průběhu této výjimečné doby se sešel opakovaně náš krizový štáb, vyhodnocovali jsme situaci v obci v souvislosti s opatřeními proti pandemii koronaviru, uzavření základní a mateřské školy. Obec zajistila šití roušek – velké poděkování patří všem švadlenám, které se zapojily – určitě neumím vyjmenovat všechny, ale děkuji alespoň paním Karle Michalovičové, Heleně Pazderkové, Martě Mrkvové, Ludmile Hunčové, Marii Hromkové, Blaženě Herkové. Za zajištění dezinfekčního prostředku patří velké poděkování panu starostovi ze Starého Poddvořova Ing. Ivo Padálíkovi. Michael Purmenský se zapojil do tisku



Výměna veřejného osvětlení „VO Dolní Bojanovice – EFEKT 2020“

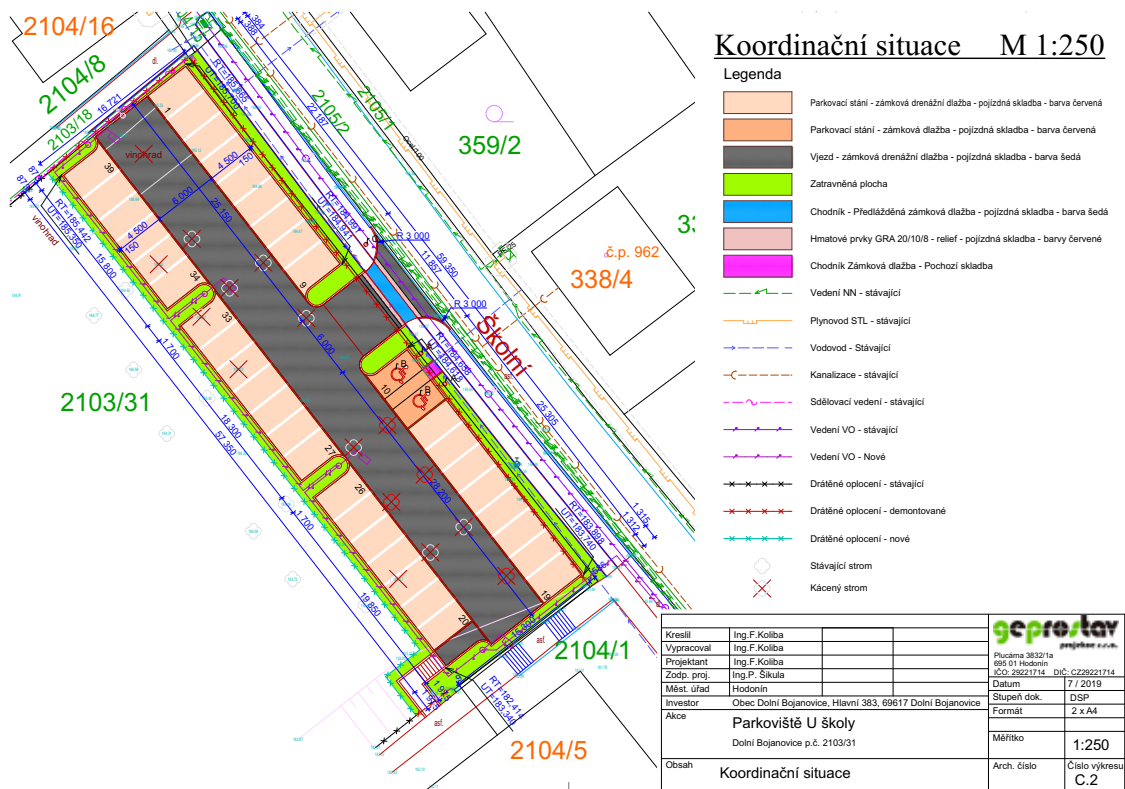
ochranných štítů na 3D tiskárně. Dezinfekci a roušky jsme distribuovali pečovatelkám Charity, lékařům na zdravotním středisku, do ZŠ a MŠ, do ZUŠ, na poštu, do obchodů, na Dům s pečovatelskou službou – pro obyvatele jsme zajišťovali i nákupy. Poděkování patří našim lékařům – MUDr. Hrbáčové, MUDr. Růžičkové, MUDr. Ondrušovi, pečovatelkám, prodavačkám a prodavačům. Speciální poděkování patří firmě TONSTUDIO Rajchman, která nám po celou dobu nouzového stavu zprostředkovávala na profesionální úrovni přenos bohoslužeb z našeho chrámu sv. Václava. Děkuji také všem obecním zaměstnancům, provoz Obecního úřadu byl omezen pouze pro veřejnost v souladu s nařízeními vlády, všichni zaměstnanci ale denně pracovali.

Co jsme připravovali a jak jsme pokročili v investičních akcích?

Z Ministerstva průmyslu a obchodu jsme získali informaci, že byla

podpořena naše žádost o dotaci na výměnu veřejného osvětlení „VO Dolní Bojanovice – EFEKT 2020“. Firma VEOS Pospíšil, s.r.o. provádí výměnu 259 ks světel veřejného osvětlení za LEDky a nově bude doplněno osvětlení vč. sloupů – např. v ul. Za Humny, Záhumenice, ul. Nová... Dotace činí 50 % z ustatelných nákladů, tj. 1 767 737 Kč, celkové náklady představují 4 mil. Kč bez DPH. Instalaci světel nové generace – LED technologie dojde k výrazným úsporám energie. Další žádost o dotaci, která nám byla schválena, je z Ministerstva životního prostředí na projekt: „Protipovodňová opatření obce Dolní Bojanovice“. V rámci tohoto projektu pořizujeme nový digitální povodňový plán a nový bezdrátový rozhlas – lokální varovný systém ochrany před povodněmi. Zakázku vysoutěžila firma BĀRTEK ROZHLASY, s.r.o., dotace činí 1 489 393 Kč, celkové náklady 2 mil. Kč.

Kompletně (včetně stavebního povolení) jsme připravili projekt



Projektová dokumentace parkoviště u školy



Odstavné parkoviště na konci obce

„Zateplení a rekonstrukce kotelný bytového domu Na Hrázce 62 v Dolních Bojanovicích“. Byla podána žádost o dotaci do Operačního programu životního prostředí, max. možná získatelná dotace je 40 % - je to jedna z posledních výzev v tomto programovacím období. Veřejnou zakázku získala STAVEB-

NÍ FIRMA PLUS, s.r.o., cena 5 mil. Kč bez DPH. Práce budou zahájeny v červenci letošního roku.

V červenci bude také zahájeno budování „**Parkoviště u školy a parkoviště Kravácká**“. Veřejnou zakázku vysoutěžila firma SWIETELSKÝ stavební, s.r.o., cena za obě parkoviště činí 3,3 mil. Kč bez

DPH. Vedle tělocvičny v části školní zahrady vznikne 39 parkovacích míst a v ul. Kravácká 17 parkovacích míst. Parkování v obci se stává stále větším problémem, tak věřím, že nově zbudovaná parkovací stání alespoň částečně odlehčí ucpané ulice. V rámci parkoviště je řešena i zeleň a veřejné osvětlení. Jako přípravu pro výstavbu parkoviště bylo nutné provést nepopulární kácení stromů. V ul. Kravácká byly stromy velmi poškozené – kácení bylo především z bezpečnostních důvodů. Ve školní zahradě bylo vykáceno celkem 15 ks stromů. Od začátku letošního roku jsme vysadili v obci a kolem cyklostezek desítky nových stromů.

Další odstavnou plochu na veřejném prostranství vybudovala obec ve své režii – na konci obce směrem k hájence.

Započalo zpracování „**Projektové dokumentace pro úpravy veřejného prostranství v Dolních Bojanovicích**“. Veřejnou zakázku získal Ing. arch. Tomáš Havlíček, který byl zpracovatelem studie prostoru za ZUŠ a návsi. Cena činí 1,6 mil. Kč bez DPH, zahrnuje i autorský dozor. Do konce r. 2021 bychom chtěli získat stavební povolení, abychom mohli zpracovat žádost o dotaci, pokud bude dotační titul vyhlášen, a postupně realizovat přeměnu prostoru za ZUŠ, propojení do ul. Prostřední, vybudování zázemí pro mládež (tzv. FOFO) a celkové zkulturnění centrálního prostoru obce. Studie byla projednávána v průběhu loňského roku, uskutečnilo se několik pracovních schůzek, představení na zastupitelstvech a projednání s veřejností. Velmi nám záleží na tom, aby tento hlavní prostor obce byl kvalitně architektonicky a účelově vyřešený, aby se zde daly pořádat i větší koncerty, zábavy a vytvořilo se nové místo pro setkávání, kde se budeme dobře cítit.

Územní studie veřejných prostranství Dolní Bojanovice (**drhú náves – U Cyrilka**) – zpracování studie vysoutěžil Ing. Tomáš Zavřel, cena 128 tis. Kč – řeší veřejný prostor od parkoviště před OD KVART, U Cyrilka, prostor po prodejně zahrádkářů (bývalé stavebniny), až po lokalitu kolem Slovácké chalupy.

Ulice Záhumenní – máme stavební povolení, aktuálně soustředíme zhotovitele technické infrastruktury – vodovodu, kanalizace, komunikace, veřejného osvětlení a NN v nově budované ulici.

Jídlna ZŠ Dolní Bojanovice – v červenci budou započaty stavební práce na **výměně kanalizace**, na lapači škrobu a následně položení **dlažby** v přízemí pavi-



Vizualizace veřejného prostranství za ZUŠ

lonu kuchyně a jídelny. Zakázku získal Stanislav Hromek, rozpočet 600 tis. Kč. Výměnu kanalizace provede Ivan Komosný, náklady činí 100 tis. Kč. Tuto akci jsme plánovali již v minulém roce, realizace bude nakonec o letošních letních prázdninách. Z tohoto důvodu nebude možný provoz kuchyně, vaření pro cizí strávníky a nebude možný ani provoz mateřské školy. Rodiče mohou své děti vozit do MŠ ve Starém Poddvorově – tuto variantu domluvil pan ředitel Mgr. Martin Maňas. Děkuji za pochopení. Rada obce rozhodla rovněž o pořízení **žaluzií na okna tělocvičny**. Stávající řešení zatemnění oken pomocí černých nepropustných fólií bylo ideální z pohledu konání sportovních utkání. Do tělocvičny ale nepronikalo denní světlo. Na tuto

situaci si stěžovali někteří rodiče dětí navštěvujících naši ZŠ a MŠ. Věřím, že venkovní žaluzie, které nám dodá firma G-mont, s.r.o., cena 351 tis. Kč bez DPH, vyhoví oběma požadavkům.

V Obecním domě provede firma TONSTUDIO – Jaromír Rajchman nové **pódiové osvětlení**, vysoutěžená cena 481 tis. Kč. V restauraci Obecní dům instalovala firma EK Hodonín, s.r.o. **klimatizaci**, cena 135 tis. Kč. Díky tomuto opatření bude zdejší prostor pro konání oslav a nejrůznějších hostin komfortnější.

ZELENÉ PROJEKTY – jak jsem už zmiňovala v předešlých číslech Zpravodaje, obec nechala v loňském roce zpracovat „Krajinnou studii v k.ú. Dolní Bojanovice“ od Mgr. Anežky Bartošové, jako podklad pro provedení komplexních



Úprava zeleně v ulici Rýnská

pozemkových úprav. Zatím se nám stále nedaří přesvědčit další vlastníky orné půdy, abychom od nich získali souhlas, a mohli tak požádat o provedení komplexních úprav, díky kterým by byla možnost řešit veřejně prospěšné stavby, mimo jiné např. větrolamy, remizky, tůně atd. V souladu se studií jsme prozatím vytypovali obecní pozemky, na kterých by se dala řešit přírodě blízká opatření, a tak vznikla projektová dokumentace „**Lokální biocentrum Žížlatka 2 v k.ú. Dolní Bojanovice**“, zpracoval Ing. Martin Beneš. Návrh spočívá v umělém založení porostu listnatých opadavých stromů a keřů stanovištěm odpovídající druhové skladby, včetně osetí zájmové plochy travním semenem. Celkově je k výsadbě navrženo 2 809 ks dřevin, z toho 16 ks stromů v kategorii odrostků (výška 121–150 cm), 935 ks stromů v kategorii poloodrostků (výška 81–120 cm) a 1 858 ks keřů (velikost 40–60 cm). Založením biocentra a následným zajištěním porostu biocentra dojde k vytvoření podmínek v krajině, které umožní

trvalou existenci přírodě blízkého ekosystému.

Dalším připravovaným projektem je „**Vodní nádrž v LBC Dolní rybník**“, rovněž řeší Ing. Martin Beneš. Předmětem je vyprojektování vodní nádrže nad stávajícím „Rybažem“. Na obě projektové dokumentace nám Jihomoravský kraj přispěl dotací ve výši 50 %. Na realizaci budeme hledat vhodné dotační tituly.

Obec nechala rovněž zpracovat „**Územní studii sídelní zeleně obce Dolní Bojanovice**“, zhotovitelem je Ing. Alena Vránová, ATELIER LIST. Studie zhodnotila stav a navrhla obnovu a tvorbu sídelní zeleně s vazbou na krajinnou zeleň na území naší obce. Připravujeme žádost o dotaci do 115. výzvy OPŽP – jednak na zpracovanou studii a rovněž na výsadbou zeleně v intravilánu obce, dle doporučení paní architektky. Objem žádosti činí cca 2,8 mil. Kč, dotace by měla být ve výši 85 %.

Každoročně vysadíme desítky stromů a péče o dnes už stovky stromů a aleje je velmi náročná, zejména v době sucha. Za tímto účelem jsme pořídili traktorový fekální návěs 3300 l a vyčlenili zaměstnance, který stromy zalévá a pečuje o ně.

Co je nového v **personální oblasti** na Obecním úřadě? Po celkem 19 letech práce na Obecním úřadě ukončila z důvodu péče o své rodiče a tchána pracovní poměr naše milá matrikářka paní Ivetta Vachůnová. Náleží jí velké poděkování za její dobře odváděnou práci na postu matrikářky, za její ochotu, obětavost, vstřícnost, dobré nápady, každoroční přípravu Dne seniorů, činnost v Občanské a Sociální komisi. Bylo mi ctí s ní spolupracovat a přeji jí hodně zdraví a energie v náročné životní roli. Na post matrikářky nastoupila Ing. Jana Šimková, která předtím pracovala jako knihovnice

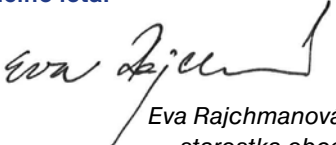
obce. Nové matrikářce přeji, aby se jí práce líbila a naplňovala ji. Na post knihovnice byla po dobu zástupu za mateřskou dovolenou přijata naše bývalá knihovnice paní Růžena Kašíková – také jí přeji hodně zdraví a úspěchů v práci. Pracovní skupinu posílil od června pan Marek Tomajer, rovněž jemu přeji, aby se mu dařilo.

Na co se můžeme těšit v létě?

Z kulturních akcí nám zůstalo Letní kino, Beseda u cimbálu, kterou pořádá Ženský sbor ve spolupráci s obcí. Předpokládáme, že bojanovské hody budou (pokud nepřijde nějaká další vlna pandemie). 11. září by se měl konat cyklovýlet Regionu Podluží a Mikroregionu Hodonínsko, startovat se bude od Obecního domu z Dolních Bojanovic. Srdečně vás tímto zvu.

Na závěr mám pro Vás ještě jednu pozitivní informaci – přibývá nás! Dolní Bojanovice mají k 1. 1. 2020 **3013 obyvatel** dle údajů ČSÚ, které byly zveřejněny 30. 4. 2020. Tolik nás nikdy nebylo!!! Vždycky jsme se pohybovali těsně pod hranicí 3 tisíc. Na jednu stranu je to trošku komplikovaný počet – budeme muset vést složitější ekonomickou agendu a rovněž nebudeme moci žádat do dotačních titulů, které jsou pro obce do 3 tis. obyvatel. Na druhé straně je to signál, že máme u nás dobré podmínky a zázemí pro život. Dolní Bojanovice jsou dobrou adresou a to mě moc těší!

Vážení přátelé, přeji vám i vašim rodinám krásný čas nadcházejícího léta.


Eva Rajchmanová
starostka obce

OBECNÍ ÚŘAD

Mariánský sloup

Máme-li mít k někomu vztah, musíme ho znát. To platí také o uměleckých dílech, která jsou součástí víry v naši zemi. A je tomu tak i s pohledem na dějinné souvislosti Mariánského sloupu v Praze, který nepřestává vyvolávat otázky a polemiky.



Poděkování za dar Mariánskému sloupu

Mariánský sloup se po bezmála 102 letech vrátil na pražské Staroměstské náměstí. Tým pod vedením sochaře Petra Váni po mnoha letech práce dokončil a ve čtvrtek 4. června 2020 vyzvedl na jeho vrchol sochu Panny Marie.

Na tuto chvíli sochař Petr Váňa (a nejen on) čekal déle než dvacet let. Na obnově sloupu pracoval již od roku 1996, kdy ho vyzvala Spo-

lečnost pro obnovu Mariánského sloupu. Do letošního ledna nebylo jasné, zda se dílo před Týnským chrámem opravdu objeví.

Náhodou se na Staroměstské náměstí dostavila také naše „skupina“ zaměstnanců obce. Ve dnech 4.–5. června jsme měli v Praze pracovní výjezdní zasedání (team building). Byli jsme dojatí, že jsme mohli prožít tento historický okamžik, kdy kolem nás na autě přivázeli sochu Neposkvrněné Panny Marie, která dlouho čekala na tuto chvíli při boční zdi Týnského chrámu. Samotnou stavbu jsme sledovali z věže. Osobně jsem se šla pozdravit se sochařem Petrem Vánou a řekla jsem mu, že máme obrovskou radost, že se toto dílo podařilo dokončit a že naše obec a farnost Dolní Bojanovice přispěla na základní kámen, za což obec obdržela Pamětní list od Společnosti pro obnovu Mariánského sloupu. Řekl mi, že o tom ví, jméno obce vytesal do kamene – je otočeno směrem dovnitř podstavce.



Starostka se sochařem a autorem rekonstrukce sloupu p. Vánou

Návrat Mariánského sloupu si nenechal ujít ani historik umění Jan Royt. „Opět jsme získali střed Evropy. Je to symbolické přihlášení k jejím duchovním hodnotám,“ nebál se velkých slov prorektor Univerzity Karlovy.

*Eva Rajchmanová
starostka obce*



Socha Panny Marie

zornuje i stanovisko České geologické služby z roku 2017. Kromě jiného uvádí, že odtěžení stropního izolátoru hlín a odkrytí hladiny podzemní vody je nezvratný proces, který zvyšuje zranitelnost významného vodního zdroje. Vzhledem ke strategickému významu zdroje Bzenec-komplex je nezbytné vyloučit všechna negativní ovlivnění těžbou a jejími důsledky. Příslušné orgány (Ministerstvo životního prostředí, báňský úřad) ani nebraly v úvahu dopady změn klimatu a prohlubující se sucho, zřetelné od roku 2015. Přes všechny námitky obcí, spolků a Jihomoravského kraje bylo nakonec v odvolacím řízení potvrzeno rozhodnutí Obvodního báňského úřadu v Brně o stanovení dobývacího prostoru dne 19. 5. 2020. Nejde jen o administrativní vymezení území, jak se snaží Ministerstvo životního prostředí uklidňovat. Firma již může připravovat těžbu, neboť procesem EIA byly posouzeny i hornické práce, nejen hranice a kapacita těžby.

Český báňský úřad Praha prostě v celém odvolacím řízení rezignoval na ověřování skutečného stavu, ověřování aktuálních podmínek v území, nezabýval se hodnocením nových podkladů, pouze mechanicky přebíral závěry EIA. Nevnesl do řízení žádnou vlastní úvahu, i když mu to alibisticky doporučil sám ministr životního prostředí ve svém stanovisku ze dne 4. 12. 2019. Ještě v lednu 2020 ministr v tisku uvádí: „Upozornili jsme báňský úřad na nové skutečnosti, kterými by se měl nejenom s ohledem na změnu klimatu a přetrvávající sucho zabývat“. Nu, papír snese vše a vše lze také vykládat dvojným způsobem.

Obce jsou připraveny podat správní žalobu k soudu, požádat soud o odkladný účinek a zúčastnit se protestního pochodu „Za vodu pro lidi“. Ten se měl uskutečnit dne 25. 4. 2020, ale kvůli koronaviru byl přeložen. Uskutečnil se až v sobotu na 13. 6. 2020. Pochod se těšil mimořádné přízni počasí,










ale především mimořádné přízni účastníků. Silně zastoupené průvody z Veselí nad Moravou, Moravského Písku a Uherského Ostrohu se sešly na místě plánované těžby štěrků. Právě těžbu štěrků považujeme za velké riziko ohrožení našich zdrojů pitné vody, které jsme také mohli z toho místa vidět. Sešlo se hodně starostek, starostů, politiků a přišel nás podpořit i pan hejtman, který potvrdil, že i Jihomoravský kraj podá žalobu na rozhodnutí báňského úřadu. To je pro nás velmi dobrá zpráva – žalobu podávají města a obce a samostatnou žalobu podají i Vodovody a kanalizace Hodonín. Velmi si vážím především podpory Vás občanů, kteří jste přišli ve skutečně hojném počtu – snad i 2000 lidí. Děkuji všem, co se zúčastnili i těm, co nás podporují, ale nemohli se zúčastnit a poslali své povzbuzení.

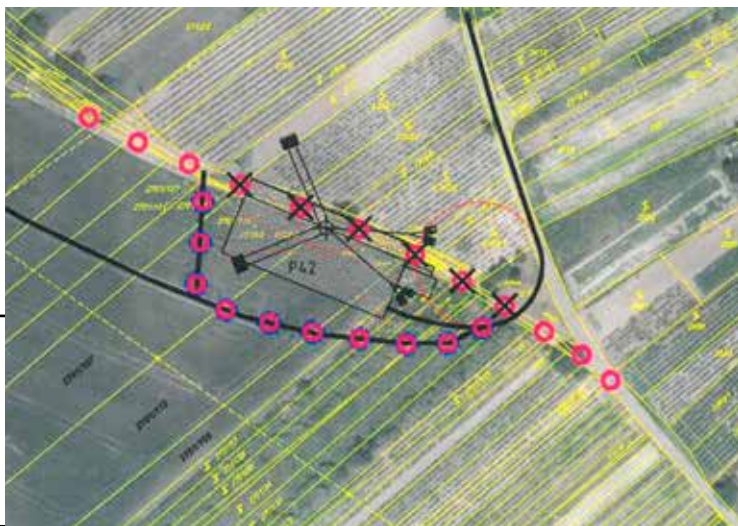
*Ing. Bc. Anna Hubáčková
senátorka za Hodonínsko*

Provozní úpravy cyklostezky

V následujícím období budou v západní části katastru obce Dolní Bojanovice směrem na Starý Poddvorov prováděny práce na odstranění staré ekologické zátěže.

LEGENDA K PROVOZNÍM ÚPRAVÁM CYKLOSTEZKY

-    CYKLOSTEZKA - PŮVODNÍ TRASA
-    CYKLOSTEZKA - DOČASNÉ VYLOUČENÍ PROVOZU
-    CYKLOSTEZKA - DOČASNÁ OBJÍZDNÁ TRASA



Přehledná mapa – provozní úpravy cyklostezky

Dočasně tady bude stát vrtná souprava, která bude relikvidovat dvě staré sondy po těžbě ropy a zemního plynu. Práce v terénu bude realizovat společnost Rekultivace Ústí nad Labem, s.r.o.

Pro pohyb a instalaci těžké techniky hodlá realizační firma srovnat terén a následně vybudovat dočasnou panelovou cestu ze silničních panelů o šířce 4 m a délce cca 290 m s napojením na stávající účelovou komunikaci – asfaltovou cestu. Tato asfaltová cesta bude využívána v délce cca 590 m až po napojení na cyklostezku směr Starý Poddvorov. Z asfaltové cesty bude vedena panelová cesta ústící na zemědělské pozemky v souběhu s cyklostezkou.

Z tohoto důvodu dojde k dočasnému omezení v používání části této trasy v době od 7. 7. 2020 do 30. 9. 2020. Po tuto dobu bude veřejnosti umožněno kvůli zachování průjezdnosti využít část dočasně vybudované panelové cesty probíhající přes zemědělské pozemky.

Situace je přehledně znázorněna na mapovém podkladu.

Relikvidace uvedených sond je součástí rozsáhlého projektu odstranění starých ekologických zátěží po těžbě ropy a zemního plynu, který již více než 10 let na území Jihomoravského kraje z pověření Vlády České republiky realizuje státní podnik Palivový kombinát Ústí se střediskem v Hodoníně. Za dobu jeho působení byla nápravná opatření provedena již u více než devíti set takovýchto starých ekologických zátěží v katastrech mnoha obcí bývalých okresů Hodonín a Břeclav.

Věra Šťastná

Blahopřání

Dne 23. května 2020 přijal z rukou otce biskupa Václava Malého v kostele sv. Ignáce v Praze jáhenské svěcení náš spoluobčan, farník a kamarád Jiří Hebron.

Jménem Obce Dolní Bojanovice otci Jiřímu gratulujeme a přejeme vše dobré, hodně duchovní síly a Božího požehnání v konání náročné řeholní a jáhenské služby.

redakční rada



Ocenění

Kvůli epidemii nemoci Covid-19 se nemohla uskutečnit plánovaná Místní výstava vín, kterou pořádal Vinařský spolek. Neproběhlo ani žádné vyhlášení vítězů tak, jak ho známe. Jedno slavnostní ocenění (alespoň v rámci bezpečnostních opatření) proběhlo na Obecním úřadě. Z rukou paní starostky Ing. Evy Rajchmanové a pana místostarosty Tomáše Makudery převzal pan Ing. Jiří Uherek Cenu starostky za

nejlepší kolekci vín místní výstavy 2020. Jeho vinařství „Vinař Jiří Uherek“ prakticky dominovalo letošní výstavě, když ještě z rukou zástupce spolku Pavla Ličenika obdrželo Cenu šampiona červených vín s vínem Zweigeltrebe a s víny Paláva a Hibernál cenu pro vítěze odrůd. K tomuto krásnému úspěchu Jirkovi jménem Obecního úřadu srdečně gratulujeme.

redakční rada



ZŠ A MŠ DOLNÍ BOJANOVICE

Z mateřské školy

Končí nám tak trošku „divný“ školní rok... Děti přišly o kurz plavání, grafomotoriky a spoustu naplánovaných výletů. Jsme rádi, že jsme se aspoň s předškoláky mohli rozloučit na malé zahradní slavnosti, i když letos díky opatřením bez rodičů.

Na začátku června jsme z projektu pořídili novou interaktivní tabuli, tak budou mít děti další možnost ve vzdělávání - na to se moc těšíme. Taky jsme prožili hezký Den dětí, který nám zpestřila Policie ČR ukázkou výcviku služebních psů. Děti dostaly dárečky a na závěr se osvěžily zmrzlinou.

V době, kdy byla mateřská škola zavřena, paní učitelky s asistentkami vydezinfikovaly hračky a nábytek ve třídách, natřely plot a herní prvky na naší zahradě.



Všechny děti, které rodiče přihlásili od 1. 9. 2020 do mateřské školy, byly přijaty a mohou se těšit na nové kamarády a zážitky.

Do důchodu letos odchází paní učitelky Hana Holečková a Růžena Komlošová. Moc jim děkujeme za jejich dlouholetou kvalitní práci i ži-

votní optimismus. Přejeme jim, ať si zaslouženého odpočinku užívají dlouho, v plné síle a zdraví!

Po prázdninách se všichni s dobrou náladou a odhodláním těšíme na naše děti!

*za kolektiv
MŠ Zlatusše Šefčíková*

Z ředitelny ZŠ a MŠ

Hodnocení tohoto školního roku je díky známým okolnostem a opatřením letos jiné, zvláštní, rozpačité... Uzavření a opětovné otevření školy, školky i jídelny přineslo docela dost potíží všem aktérům vzdělávacího procesu: učitelům, našim žákům, rodičům. Překvapivě to však přineslo i své pozitivita.

Především jsme rádi, že všichni naši zaměstnanci, žáci i rodiče vyvázli živí a zdraví. Dálková výuka, komunikace a spolupráce ale ne každého zastihla připraveného. Nové situaci se učili nejen žáci, ale i rodiče, ba dokonce i učitelé a ostatní zaměstnanci včetně vedení školy.

Chtěl bych touto cestou poděkovat především rodičům, které jsme chtěli nechtě zapojili do vzdělávání jejich dětí - stali se tak vlastně našimi asistenty, naši prodlouženou rukou. Jistě to bylo časově i energeticky náročné, o to více si toho ceníme. Ve většině případů si rodiče našich žáků za to od nás zaslouží velkou jedničku! Zároveň si měli možnost vyzkoušet naši krásnou a ušlechtilou profesi.

I naši žáci to měli složité. Museli se obejít bez fyzické přítomnosti svých učitelů, strádaly hlavně děti z prvního stupně. Látku a úkoly jim objasňovali rodiče - někde to vedlo k upevnění rodinných vazeb, jinde možná i k malým konfliktům. Pře-

devším žáci druhého stupně měli příležitost naučit se mnohem větší odpovědnosti za své vzdělávání. I oni se s tím poprali někdy lépe, někdy hůře.

Rovněž učitelé si zvykali na jiný styl práce: plánování a posílání učiva, hledání vhodných výukových zdrojů a forem, velmi četná elektronická komunikace s rodiči. Školním informačním systémem Bakaláři prošlo mezi učiteli, žáky a rodiči od uzavření školy 23 500 zpráv... Porada pedagogického sboru na Sky-pu odhalila, že i tento způsob má své mouchy a ne všechno a všem v této formě funguje bez potíží: IT vybavení, připojení, obraz, zvuk... Většinu pedagogů tato situace ale



Rozloučení s žáky devátých ročníků na Obecním úřadě

posunula kupředu. V září se učitelé k uctívání letošního školního roku určitě vrátí, aby celkové vědomosti našich žáků utrpěly co nejméně.

Paní kuchařky řešily pokyn krajské hygienické stanice vydávat obědy cizím strávníkům do jednorázových menuboxů včetně způsobu předávání. Paním uklízečkám se po návratu dětí do škol o dezinfekci určitě i zdá... Sbor mateřské školky během karantény uklidil a zkrášlil venkovní prostory MŠ, předškolní děti dostávaly přes web tipy na vzdělávací aktivity.

Vedení školy organizovalo a plánovalo postupný návrat dětí do MŠ i ZŠ. Snažilo se zorientovat ve všech hygienických opatřeních a nařízeních ministerstva školství,

kteřá se často měnila a ne všechna byla v souladu s reálným životem ve škole. Zajišťovalo chod školy v jiném režimu, posílalo informace učitelům či rodičům, zorganizovalo zápis do 1. třídy bez přítomnosti dětí. Pokud nebylo vše podle vašich představ, vězte, že i ředitel školy s třináctiletou praxí řešil spoustu věcí letos poprvé...

Jsem ale přesvědčen, že po této neblahé koronavirové zkušenosti si všichni budeme mnohem více vážit věcí, které jsme předtím brali jako samozřejmost: volné dýchání bez roušky, kontakt s nejbližšími, sportování, nakupování bez rukavic, dovolenou v zahraničí, návštěvu kadeřnice či restaurace, vlastně i školu

a klasické vyučování... Doufám, že nám to vydrží co nejdéle!

Devátáci zvládli v červnu přijímací zkoušky i absolventské práce. Na obecním úřadu jsme se na konci června rozloučili s 37 vycházejícími žáky. Shodou okolností jsme do prvního ročníku ZŠ přijali rovněž 37 dětí. Na své prvňáčky se již teď těší paní učitelky Hana Kubénová a Iveta Kotásková. Do šestého ročníku k nám přijde pět žáků ze Starého Poddvorova.

S přáním slunečných prázdnin na čerstvém vzduchu, obličejů bez roušky a obyčejného (tak neobyčejného!) života se na viděnou 1. září těší

Martin Maňas

ZAJÍMAVOSTI

Vzpomínka na paní Růženu Komosnou

V dubnu tohoto roku nás opustila významná osobnost naší obce, Podluží a Slovácka. Tetička Růžena, jak ji všichni oslovovali, byla nejen významnou umělkyní, vyšivačkou lidových krojů, ale především skromná, obětavá, ochotná, velmi zbožná a vždy veselá žena.

Růžena se narodila manželům Svobodovým 21. října 1920 jako nejmladší ze čtyř dětí. Od mládí byla nadšenou členkou křesťanské tělovýchovné jednoty Orel, později ochotnickou herečkou, ráda zpívala a tančila. V deseti letech dokonce

nazpívala píseň k narozeninám prvního prezidenta T. G. Masaryka.

Největším přínosem však byla pro národopis a zachování originálního rázu podlužáckých krojů. Vyšít se naučila během druhé světové války od své maminky a sestry a začala si vyšíváním přivydělávat. V roce 1943 se provdala za Michala Komosného a v lednu 1945 se jim narodil syn Josef. Společně s manželem si po válce založili živnost a začali šít a vyšívat kroje. Osudným se jim stal komunistický převrat v roce 1948. Manželům živnost zrušili komunisti a Růžena následně patnáct let pracovala v Jednotném zemědělském družstvu. K šití krojů se mohli vrátit v roce 1963, kdy začali pracovat pro Ústředí lidové umělecké výroby. Společně tak vytvořili desítky krojů pro folklorní a národopisné soubory. V té době



se s manželem také věnují tvorbě národopisných pořadů pro Tvrdomské slavnosti. Přátelili se také s významným lidovým skladatelem Fanošem Mikuleckým. K vyšívání vedli také svou vnučku Markétu, která se tomuto řemeslu věnuje dodnes.

Za přínos v oblasti folkloru byla paní Růžena Komosná oceněná v roce 2018 Cenou Jihomoravského kraje.

Bohatý společenský život vedla také v pozdním věku. Navštěvovala veškeré kulturní a církevní akce. Nebylo důležité události v obci, na které by chyběla. V roce 2016 se jako nejstarší občanka Dolních Bojanovic společně s tehdy nejstarším mužem Matějem Komosným stala kmotrou monografie obce Dolní Bojanovice, která byla představena při III. Sjezdu rodáků. Sama byla, jak mnozí tvrdí, živou kronikou

obce. I ve stáří jí sloužila velmi dobře paměť, ale neměla také problém pracovat ve vinohradu, na poli nebo si zatancovat svoji oblíbenou vrtěnou na Svatováclavských hodech se svými pravnučky.

Byla příkladem pracovitého a pozitivního člověka. Její úsměv bude v obci chybět, z našich srdcí však nezmizí.

Michael Purmenský

Povídka – Potrestaný lakomec

Občas se nám do redakce Zpravodaje dostane zdařilé literární dílo, které by bylo škoda neotisknout. Dnes je to povídka od Sebastiana Esterky.

Za časů císaře pána byla v podhůří Orlických hor velká bída a chudoba. Vesničané se museli od rána do večera tvrdě lopotit, aby si zajistili obyčejnou skývu chleba. Dobře si žilo jen několik málo výše postavených občanů. Ti však hamižně užívali peněz jen pro své malichernosti a na vesnické chudiny jim vůbec nezáleželo. Jedním takovým nelidou byl i velkostatkář Seidel, který bydlel v nádherném dvoupatrovém statku s kamenným zápražím a velkým hospodářským stavením na kopci nad Kunvaldem. Měl nejméně dva tucty čeledínů, sedm tisíc sáhů lesa a dvě jitra luk. V minulosti vlastnil také tři selské lány polí, ty však vyměnil za dva rybníky plné kaprů, na které si obzvláště potrpěl. Jeho největším pokladem však byla almara plná zlatých dukátů, kterou si uschoval ve svém sklepe a pečlivě hlídal. Žádný z jeho čeledínů se k ní nesměl ani přiblížit. K tomu

všemu chodil Seidel každou sobotu do hospody na mariáš a v této karetní hře si vedl neobvykle dobře. Při žejdlíku osvěžujícího piva ze sedmého schodu vyhrával skoro až neuvěřitelným způsobem téměř každou partii a domů odcházel vždy s plnými kapsami dukátů, které už ani pomalu neměl kam dávat.

Jednoho sobotního večera, když velkostatkář Seidel opět vítězoslavně odcházel z hospody s tučnou výhrou v kapse, udeřil do stolu kovář Matějka a rozloženě vykřikl: „To si přeci nenecháme líbit. Seidel je nejbohatší a zároveň nejlakotnější člověk v širém okolí a ještě nás obírá o peníze, které jsme tak těžce vydělali.“ Všichni, kteří seděli v hospodě, s kovářem souhlasili. Mohli bychom však diskutovat, jestli tak učinili z vlastní vůle, nebo z respektu před ním. Matějka byl totiž statný chlapík, který měl na

svědomí několik rozbitých židlí a vytlučných oken v hospodě. „A co tedy chcete provést?“ otázal se nebojácně mladý písařský student Kulhánek, který byl vyhlášený svou vzdělaností a vysokým intelektem. Samozřejmě, že radikální Matějka volil způsob vloupání do Seidelova statku a jeho důkladné vyrabování. „Pane kováři,“ odvětil přísně mladý písař, „tento způsob je velice nepraktický a v důsledku naprosto nevýhodný. Když se Seidel dozví, že jsme mu vykradli celý statek, pošle na nás četnictvo, my půjdeme do vězení a nakonec ještě budeme muset uhradit škodu, kterou mu takto způsobíme. Chceme-li na toho ničemu vyžrát, musíme na to jít chytře a tak, aby byl ještě nakonec on ten špatný.“ Všichni v hospodě s napětím čekali, co Kulhánek vymyslí, neboť věděli, že dobrými nápady vždy oplýval. Dokonce i tvr-



dohlavý kovář Matějka ustoupil od svého radikálního plánu a s důvěrou předal vedení celé akce písařskému studentovi. Všichni se kolem Kulhánka sesedli a ten jim začal dávat pokyny.

Vše se počalo pondělního dopoledne, kdy šel velkostatkář Seidel, jako každé pondělí, na oběd k panu starostovi. Přes les to měl dobré tři míle, a tak chodíval zkratkou kolem polí. Když procházel kolem polička mlynáře Pavelky, všiml si, že mlynářovi čeledíni něco zakopávají do země. Ale jelikož byl velkostatkář Seidel člověk značně nespolečenský a s nikým se zbytečně nevybavoval, nevyzvídal a šel dál. Stejná situace se však opakovala také na sousedních poličkách truhláře Maděry a řezníka Staňka. A když vyjevený Seidel viděl, že jinak tomu není ani na poli kováře Matějky, nedalo mu to a zeptal se kovářských tovaryšů, jakou podivnou práci to dělají. Ti, naočkovaní svým mistrem, odvětili: „Copak Vy nevíte, pane velkostatkáři, co včera v hospodě povídala bába kořenářka ze sousední vsi? Kdo si den před úplňkovou nocí zakope na poli cokoli ze svého majetku, vyroste mu prý na tom místě do příštího měsíce úplňku strom obrostlý stonásobně větším počtem toho, co si zakopal.“ Když to Seidel slyšel, zapomněl na slíbený oběd u starosty a utíkal rychlostí větru zpátky domů. Přestože byl velmi racionální člověk, na pověry a babské tlachy hodně dal. Jednou mu prý napovídal ponocný Mrázek, že se v Kunvaldském potoce každou noc zjevuje zlatý pstruh, jehož šupiny z ryzího zlata mají zázračnou moc. Seidel pak po celé čtyři noci bděl u potoka s udicí nahozenou do vody. Namísto zlatého pstruha však ulovil jen pár starých bačkor a obyčejných malých okounů.

Když po necelé půlhodině příběh celý udýchaný zpátky na svůj statek, zamířil rovnou do sklepa, kde měl svou největší vzácnost – velkou almaru z masivního dubového dřeva plnou zlatých dukátů. Seidel nemeškal a začal peníze házet do hlubokých pytlů, ve kterých mu čeledíni vozili od mlynáře mouku. Ty pak svázal na pět loktů dlouhými lýkovými provazy a naložil na koňský povoz. Celkem to byly čtyři po okraj naplněné pytle zlata, kterého bylo nejméně patnáct liber. Když se slunce chýlilo k západu, tiše vyrazil Seidel z nádvoří svého statku dolů do údolí. Jelikož již neměl své vlastní lány, rozhodl se, že své dukáty zakope na poličkách chudých vesničanů. Svě čtyři pytle zlata zakopal na nenápadných plevelem zarostlých místech čtyř různých poliček. Musel však jednat rychle, neboť věděl, že kdyby jej někdo viděl, mohl by se dostat do velmi nepříjemných problémů, což on, jakožto nejbohatší a nejváženější člověk široko daleko, nemohl potřebovat. Netušil však, že jej mezitím z povzdálí nenápadně pozorovali majitelé polí, kteří si radostně mnuli ruce, že jejich plán tak znamenitě vychází. Jakmile se velkostatkář i se svým povozem ztratil za kopcem, vyrazili vesničané na svá pole, vykopali tak důkladně zasazené Seidelovy peníze a rovným dílem si je rozdělili. Večer se všichni sešli v hospodě a s velkým jástem oslavovali, jak chytře na velkostatkáře Seidela vyzráli. Mladý písař Kulhánek, který to všechno vymyslel, dostal od hostinského na poděkování zdarma pečenou husu na červeném zelí, kterou zapíjel pintou dobrého černého piva ze sedmého schodu. Tím všiml to však ještě nekončilo. Ta hlavní část plánu, jak potrestat lakotného Seidela, měla teprve přijít.

Čas plynul jako voda v Kunvaldském potoce a velkostatkář Seidel

ani mazaní vesničané se již nemohli dočkat, až měsíc doroste do úplňku. Každý se však těšil z jiného důvodu. Seidel se nemohl nabažit představy, že bude očesávat zlaté stromy, a vesničané se zase nemohli dočkat, jak s ním zatočí. Mezitím přišla doba setby a kunvaldští si na svých polích tradičně zaseli semena obilí, byť někteří z nich tušili, že tento rok jim to nebude nic platné, neboť plán potrestání lakotného velkostatkáře si vyžadoval alespoň nepatrnou oběť.

Po sáhodlouhém očekávání se na nebi konečně zakulatil stříbrný míč ve své plné kráse. Nastala úplňková noc. Seidel nemeškal, vzal všechny koše a nůše, které v domě našel, a celý natěšený pospíchal na polička, kde si před měsícem zakopal své zlaté dukáty. Když však celý upocený a udýchaný příběh na první z nich, uchvátil ho veliký šok, neboť po stromě obrostlém zlatými dukáty zde nebylo ani jediné památky. A jinak tomu nebylo ani na ostatních poličkách. Velkostatkář se velmi rozzlobil, že opět naletěl hloupým povídačkám a za doprovodu nejrůznějších českých i německých nadávek se vrátil domů pro lopatu, aby si mohl své zlaťáky zase vykopat. Problémem ale bylo, že ve spěchu a nervozitě, ve které svůj poklad o minulém úplňku zakopal, zapomněl, na kterém místě to bylo. S velkým rozčarováním začal rozkopávat celé pole a hledat své milované zlaťáky. Ať se však snažil sebevíc, nic nenašel. Podobně Seidel naložil i se zbylými třemi poličky. Když svůj poklad nenašel ani tam, upadl do pochybností, zdali si náhodou nespletl i samotná polička, a začal zoufale kopat, kde ho napadlo. Jak však dokážeme sami vytušit, vše bylo marné. V tomto hrozném díle zkázy kunvaldských polí pokračoval velkostatkář až do úsvitu prvních slunečních paprsků.

Zcela vyčerpán ulehl do trávy pod košatým stromem, který rostl podél cesty, a než byste víčkem oka mrkli, spal tvrdě jako dřevo. Když se slunce vykulilo zpoza nedalekého lesa, šel kolem svého polička kovář Matějka. Jakmile viděl tu ukrutnou spoušť, začalo mu být do pláče. Že to bude až tak hrozné, opravdu nečekal. Na druhou stranu měl však ohromnou radost, že plán na potrestání Seidela dosáhl zdárného konce. S maskou falešného vzteku začal křičet na velkostatkáře, který si podřimoval pod stromem: „Co jsi to udělal s našimi poličky, ty ničemo?! Měli jsme čerstvě zaseto a ty jsi nám všechno zničil! Z čeho teď budeme žít? Kde vezmeme obilí na chléb, který je naší jedinou obživou?“ Velkostatkář ze strachu před kovářovým hněvem padl na kolena, začal se mnohonásobně omlouvat a vysvětloval, že zase uvěřil hloupé vesnické povídačce. „Tvá hloupost nám však úrodu nevrátí, Seidele!“ obořil se na něj kovář a šel do vsi

pro četníky. Jakmile však zašel za kopec, odhodil ze sebe hněvivou masku a začal se hřmotně smát, jak dobře si velkostatkáře Seidela podal. Nikdy předtím by si na něj nikdo netroufnul, protože by se mohl dostat do pořádných problémů. To víte, nikdy nebylo radno zahrávat si s panstvem.

Velkostatkáře Seidela odvedli četníci v železích jako výtržníka a ničitele soukromého majetku před soud, který mu jako trest ustanovil rok tvrdého žaláře a následnou úhradu veškeré škody, kterou způsobil na polích kunvaldských vesničanů. A že jich nebylo málo! Možná by vás zajímalo, proč velkostatkář neřekl, co bylo příčinou jeho nezákonného počínání, proč se nesnažil alespoň trochu obhájit. Důvod byl prostý. Jednak věděl, že jeho přiznání k pověřivosti by nebyla žádná pádná polehčující okolnost, která by mohla zmírnit jeho trest, a jednak si nechtěl ještě více pošpinit svou již tak dost pošramo-

cenou pověst. Když se Seidel po roce vrátil z vězení domů, zdaleka to neznamenal, že má svůj trest již odpykaný. Aby mohl splatit svůj závratně vysoký dluh, musel prodat statek, koupit si malou skromnou chaloupku a od rána do večera se tvrdě lopotit. Tak byl za svou lakotu možná až příliš krutě vytrestán kdysi nejbohatší velkostatkář z celého podhůří Orlických hor.

A jak si počínali kunvaldští vesničané s penězi, o které tak rafinovaně obrali velkostatkáře Seidela? Někteří z nich poctivě vyhledali chudáky, které Seidel okradl, a jejich peníze jim vrátili nazpět. Jiní se z venkova odstěhovali do okolních měst, kde si koupili šlechtické tituly a stali se z nich stejně nafoukaní pokrytci, jako byl velkostatkář Seidel. A věřte tomu, nebo ne, někteří byli ještě horší. Inu, to víte, ne vždy jsou peníze jen k prospěchu. Záleží na tom, komu se dostanou do rukou.

Sebastian Esterka

SPOLKY

Zpověď pečovatelky v době pandemie

Ve všem je třeba vidět pozitiva. Snažila jsem se proto i v této situaci hledat to dobré. První dva týdny po vypuknutí pandemie byly v práci těžké. Pro mě hlavně organizačně - zajištění roušek, desinfekce, zorganizovat si práci podle potřeb a hygienických opatření u klientů. A pro mé klienty to bylo těžké psychicky. Byli vyděšení a bezradní. Snažila jsem se proto do tak těžké situace vnést klid a humor. Velký problém pro seniory byla rouška. Nebyli zvyklí na takové omezení, špatně se jim v rouškách dýchalo, a proto většina z nich roušku v domácím prostředí nenosila. Klienti, kteří byli



upoutání na lůžku a neměli dostatek informací o době, která nastala, byli vyděšení. Proto jsem se snažila jim vše v klidu vysvětlit a navodit pocit bezpečí. Všem klientům chyběla rodina. Nejbližší příbuzní k nim docházeli, ale v omezené době.

Mně osobně chyběl kontakt s lidmi. Mám pocit, že lidé neměli zájem se v roušce oslovovat. Možná proto, že nikdo nikoho nepoznával. Smutné byly velikonoční svátky, ale aspoň jsme měli možnost rozjímat nad životem a uplynulou dobou. V osobním životě jsem měla větší záprah než kdy jindy. Každodenní psaní úloh se synem, vaření, pečení atd. Tolik buchet jako v době krize jsem neupekla za celý rok 😊. Bylo to náročnější, ale jako rodina jsme si to užívali. Málokdy jsme si našli na sebe tolik času jako v této době.

Celkově se na tuto situaci dívám pozitivně. Potěšila mě obrovská solidarita mezi lidmi. Velké poděkování patří všem, kteří pro naši službu šili roušky nebo nám je darovali. Moc si vážím starostlivosti a pomoci naší paní vedoucí Jitky Koperové. Byla se mnou stále v kontaktu a já jsem jí mohla zasypávat problémy, které neustále nastávaly.

Věřím, nebo spíš doufám, že tato situace většinu lidí naučí víc si vážit zdraví, rodiny, přírody, že si uvědomíme, že nic není samozřejmost.

Zdenka Košutková
pečovatelka CHPS Hodonínsko



OBLASTNÍ CHARITA
HODONÍN

Uzavření a znovuotevření RC Sluníčko



„Ahoj holky, už se nám doma po vás stýská, kdy se zase uvidíme?“ „Nazdárek, ta doba do otevření Sluníčka se mi zdá nekonečná. Kdy už se konečně sejdem?“ Podobných zpráv a vzkazů od konce dubna, kdy se současná situace začala zlepšovat, přišlo spousta. Tak jsme se konečně dočkali a Sluníčko mohlo být za specifických hygienických podmínek k 1. červnu otevřeno. Na dětech bylo dlouhé odloučení poznat. Ze začátku se od maminek nechtěly ani hnout, našťastí se však brzy „otrkaly“.

A co nás ve Sluníčku čeká nyní? Kromě pravidelných setkávání v pondělí a čtvrtek dopoledne se plánují krátké či delší výlety do okolí, ale také různé aktivity pro rodiče. Jedná se například o interaktivní workshop pro rodiče i děti na téma Dětské úrazy, kde si samy děti mohou vyzkoušet, jak poskytnout první pomoc. Dále proběhnou besedy Jak připravit děti na nástup do MŠ, Nástrahy internetu, Jak pečovat



o svůj vztah, dokud se máme ještě rádi a mnohé další.

Všechny maminky (i tatínky), které se na mateřské trochu nudí, zveme mezi nás.

Jaroslava Salajková
vedoucí RC Sluníčko



OBLASTNÍ CHARITA
HODONÍN

Ženský sbor 2020



Ženský sbor Dolní Bojanovice

Ani se věřit nechce, že náš Ženský sbor letos slaví dvacáté výročí od svého založení. Jak již bylo dříve vzpomenu, podnět k jeho založení daly ženy ze Záhumenic. I když pod vedením **Aničky Řezáčové** došlo k malým obměnám ve složení sborečku, zpívají ženy ve složení: Anna Řezáčová, Anna Dvořáková, Růžena Kašíková, Helena Klubusová, Anna Komosná, Vladislava Lekavá, Růžena Líčnicková, Štěpánka Pavková, Vojtěška Školová, Anežka Turková a Josefa Vavrysová. Nutno vzpomenout, že

ve sboru také zpívaly Marie Šťastná, Jiřina Řezáčová, Irena Janů a Marie Bravencová.

Ženský sbor má ve svém repertoáru především naše podlužácké, ale i dolňácké, horňácké a také duchovní písně. Za dobu svého trvání se zúčastnil mnoha společenských, kulturních i duchovních akcí nejen doma, ale i v širokém okolí. Dostalo se mu cti zpívat i v zahraničí – v Rakousku, Německu, Polsku, na Ukrajině i sousedním Slovensku. Díky krásným písním a podlužáckým krojům, ve kterých zpíváme,

za těch 20 let navázal sbor žen mnohá i vzácná přátelství, ale také máme za sebou spoustu zážitků – většinou příjemných, veselých, ale také zajímavých i krušných.

A že máme stále chuť si nejen zapívat, o tom svědčí i pozvánka na Besedu u cimbálu, kterou připravujeme u příležitosti svého výročí na 1. srpna 2020 u Slovácké chalupy.

Těšíme se na vaši návštěvu i přízeň do dalších let.

*za Ženský sbor
Dolní Bojanovice
Růžena Kašíková*

Myslivecký spolek Stupava



Myslivna před rekonstrukcí



Myslivna po rekonstrukci

Tak už je to tady! Myslivci konečně opravili Myslivnu. Pro nás myslivce to bylo skutečně náročné období,

kdy jsme ve smyslu „ten umí to a ten zas tohle“ postupně krok za krokem opravovali a zvelebovali to, co naši

předchůdci před pár desítkami let postavili. Řečí čísel se nám podařily utratit všechny peníze, které jsme

si od Obce půjčili a naši členové strávili na opravě Myslivny (akcí „Z“), která probíhala prakticky od 1. 1. 2020 do dnešních dnů, neuvěřitelných 2959 hodin. Samozřejmě jsme na to nebyli sami. Především bych chtěl poděkovat všem členům našeho mysliveckého spolku za neuvěřitelný výkon (klobouk dolů), stávajícímu provozovateli Milanu Esterkovi, který zapojil celou ši-

rokou rodinu, a mistrům řemesel vodo, topo, elektro, obkladačům, malířům, tesařům, truhlářům, klem-pířům a dalším, kteří to s námi rozhodně neměli jednoduché. V neposlední řadě bych chtěl poděkovat představitelům naší obce, že nám díky půjčce umožnili tuto rekonstrukci. Věřím, že se rekonstrukce podařila a doufám, že bude myslivna sloužit jako skvělé zázemí

pro myslivce i širokou veřejnost. Z prvních dnů provozu to vypadá, že výborné pivo a kuchyně dokonale navazují na snahu začlenit Myslivnu mezi fungující a živé objekty naší obce. Tímto vás všechny zvu k nám na Myslivnu (ale neplatím) ☺.

za MS Stupava
Josef Vraňan, místopředseda

SPORT

Orel jednota Dolní Bojanovice

Předčasný konec florbalových soutěží

Jako většinu soutěží, tak i tu florbalovou postihl stejný osud, takže orelské ani státní soutěže nebyly dohrány. Stejně tak musely být zrušeny tréninky, které jsme ale obnovili hned, jak to bylo možné alespoň alternativou venku, na orelském hřišti. Pojdme se podívat, jak si v tomto školním roce vedly jednotlivé kategorie:

V nejmladší kategorii – **přípravce – Veselých sportovkách** – nejde ani při turnajích o výsledky, ale o radost ze hry. Proto jsou také tréninky zaměřeny na různé hry, zlepšení pohybové gramotnosti, obratnosti a upevnění soutěživého ducha. Okrajově se věnujeme také florbalu, ale jde jen o úplné základy. Tréninky jsou velmi hojně navštěvovány domácími, ale také přespolními dětmi. Na turnajích

si děti, ale i trenéři užijí mnoho zábavy a vždy se těší na ten následující.

Do tréninků **elévů** se každý týden dvakrát zapojovaly přes dvě desítky kluků a holek ve věku 8–10 let! Na trénincích se hravou a zábavnou formou seznamovali s florballem, ale také s **týmovou spoluprací, ohleduplností, férovostí a respektem k autoritě**. Tyto hodnoty jsou důležité nejen ve sportu a snažíme se k nim děti vést. Kromě tréninků se děti zúčastnily také čtyř turnajů Orelské florbalové ligy. Soupeři na turnajích byli většinou starší a herně vyspělejší. I tak si florbalisté zlepšovali své dovednosti a zažili mnoho zábavy a radosti z pohybu, a to je víc než výhra. Těšíme se na další spolupráci v příští sezóně!

Tým **mladších žáků** zažíval v letošní sezóně na turnajích světlé i tmavé chvíle. Ovšem ze zápasů odjížděly děti vždy s úsměvem. Florbalisté nechali na hřišti všechno. A to je hlavní. Pro nás trenéry je velmi důležité, když děti hra baví a v týmu se cítí dobře.

Starší žáci hráli letos orelskou i státní ligu. I přes ne zrovna oslni-



Ukončená na Orlovně



Děti a vedoucí orelských kroužků

vé výsledky nehodnotíme sezónu špatně. Děti udělaly velký pokrok a ucelily skvělý kolektiv, do kterého se jim po prázdninách bude dobře vracet. Důkazem toho všeho je, že obnovené venkovní tréninky navštěvuje drtivá většina z nich, i když se nevěnujeme florbalu.

Dorostenci celý rok bojovali s nedostatkem hráčů, protože řada z nich bydlí na internátech a k tomu vždycky někdo vypadne ze zdravotních důvodů. Tato věková kategorie je na trénování asi nejproblematičtější, řada hráčů má jiné povinnosti a zájmy mimo florbal. Do další sezóny budeme rádi, pokud většina z nich u florbalu zůstane. I přes těžkosti během roku dokázali uhrát střed tabulky v 2. lize. To ukazuje, že jsou sportovně nadaní a mají šanci i do budoucna.

Mužské Běčko v konečném hodnocení velmi překvapilo. I když ze začátku sezóny byla účast na trénincích nestálá, tak se vždy borci sešli v dostatečném počtu a pracovali na svém zlepšení. Každým

zápasem se tým posouval tam, kam jsme chtěli. Nervozita ze zápasů se postupně vytrácela, i když by zrušené turnaje vůbec neškodily. Velmi nás těší, že se všichni hráči rozhodli pokračovat také v následujícím ročníku.

Mužské Áčko patří v Orelské lize každoročně k favoritům na získání medaile. Ani letos tomu nebylo jinak. Pokud by nedošlo k předčasnému ukončení soutěže, pravděpodobně by si opět zajistili účast v Celorepublikovém finále.

Třetím rokem hrají muži také ve státních soutěžích, letos to byla Jihomoravská liga. V této soutěži se letos ukázala nezkušenost týmu způsobená velmi nízkým věkovým průměrem. Výsledkem bylo mnoho obdržovaných branek v posledních minutách zápasů. Takto florbalisté ztratili 12 bodů, a to je téměř polovina bodů získaných. Proto budeme pracovat na koncentrovanosti a v příštích zápasech se podobných chyb pokusíme vyvarovat. Mladý věk

hráčů a jejich florbalová úroveň jsou naopak příslibem ještě mnoha let hraní florbalu na vysoké úrovni.

O Pohár Josefa kardinála Berana

Když se objevila nabídka zapojit se do fotbalové soutěže o „Pohár Josefa kardinála Berana“, tak jsme neváhali a přihlásili se. Řada z orelských sportovců si ráda zahrává fotbal a navíc se v důsledku zkrácení soutěží pořádně nevyšportovala.

Soutěž bude probíhat formou odvetných zápasů v rámci pavouka. Bude se hrát podle klasických pravidel v 11 lidech. O datech a místě našich zápasů vás budeme informovat v obecním hlášení a na našich facebookových stránkách.

děti a vedoucí Orla



Dolní Bojanovice ve finále poháru poráží Vlkoš

V sobotu 27. června 2020 se na hřišti Baníku Šardice odehrálo finálové klání okresního poháru ve fotbale, ve kterém se naši muži utkali se soupeřem z Vlkoše.

Už do začátku utkání vstoupili naši jako mírný favorit, neboť Vlkoš hraje „o patro“ nižší soutěž. Hektický první poločas nabídl dvě zajímavé situace. Skóre utkání otevřel po necelých dvaceti minutách **Patrik Bohun** a tento hubený náskok vydržel až do přestávky. Přestože Bojanovice šly do kabin s jednobrankovým vedením, přišly také o jednoho hráče, jenž musel předčasně do kabin ve 40. minutě po vyloučení. Vlkoš tak měl

cestu za vyrovnáním a případným otočením výsledku o něco málo usnadněnou.

Vstup do druhého poločasu se vydařil hráčům Dolních Bojanovic. Po třech minutách navýšil náskok mužstva z okresního přeboru **Jakub Siwiec**. Vlkoš ale zbraně ještě skládat nechtěl, herně byl o něco lepším mužstvem a v závěrečných minutách zápas dokázali ještě zdramatizovat. Jedenáct minut před koncem utkání vykřesal naději **Hlaváč**.

V nastavení pak padly ještě dvě branky. Nejprve vrátil Bojanovicím dvoubrankový náskok opět **Bohun** a ve druhé minutě nastavení snížil na rozdíl jedné branky kapitán **Otruba**.

Více gólů už ve finále čtyři stovky fanoušků neviděly a zápas skončil výhrou Dolních Bojanovic v poměru 3:2. „Jsem na kluky právem hrdý a věřím, že do budoucna budeme ještě lepší. Je to velmi dobrá parta kluků,“ komentoval konec zápasu funkcionář SK Dolní Bojanovice Roman Baláž.

redakční rada



Mistři okresního poháru

Fotbalujeme.cz

Fotbalujeme je projekt, který je zaměřen na rozvoj dětí a mládeže ve sportu. Za dvanáct let praxe s mládežnickým fotbalem jsem pochopil, že rozvoj hráče musí být postupný. Jenže trenéři chtějí být úspěšní, tak učí své svěřence šablony, zkratky a zapominají na rozvoj a proces. Vše má svůj čas. Mým cílem je fotbalové mistrovství hráče v jeho dospělém věku. Chci hráče, kteří svoje

dovednosti řeší v kontextu herních situací a rozvíjejí je úměrně svému tempu.

Co je lepší pro rozvoj? **Vyřešení úkolu** (zadané herní situace), nebo jeho **splnění** (trenérova představa herní situace)?

Dám to do příkladu, který teď každý rodič poznal v rámci domácího vzdělávání. Dítě dostane domácí úkol (domácí test), který bude hodnocen známkou. Jsou

dvě možnosti. Buď to necháte dítě **řešit** a ono dostane trojku, protože momentálně to ne úplně chápe. Nebo to společně **splníte** a dostane jedničku. To druhé je zkratka, která vede k lepšímu vysvědčení (výsledku), ale pro budoucnost je určitě lepší ta první varianta. Ve sportu je to stejné. Rodiče jsou nahrazeni trenéry, kteří buď hledají zkratky, anebo rozvíjejí proces.

Individuální a skupinové tréninky – fotbal

Proto jsem opustil klubový fotbal (pokud se najde klub, který má stejnou filozofii, tak se spolupráci nebráním) a **věnuji se hráčům individuálně a především ve skupinách (3–6 hráčů)**. Je to pro kluky a holky, kteří chtějí rozvíjet svoje dovednosti, herní myšlení a inteligenci, schopnost řešit herní situace. 12 let jsem byl přesvědčen, že herní inteligence se nedá naučit, je prostě daná. Buď ji hráč má, nebo nemá. Měl jsem pravdu a přitom neměl. Herní inteligence se doopravdy nedá učit, na druhou stranu herní inteligenci lze rozvíjet a prohlubovat, pokud do toho trenér nezasahuje. Nejsem konkurence pro kluby, jsem jejich partner. Rozvíjíme jejich hráče. Začínají to chápat.

Sportovní školička

V lednu jsme rozjeli sportovní školičku od 3 do 6 let. Nemá nic

společného s žádným konkrétním sportem. Je zaměřena na pohybový rozvoj. Naším cílem je ovládnutí vlastního těla. Když se vrátíme o odstavec výš, tak největší problém hráčů, se kterými spolupracuji, není jejich fotbalová dovednost, ale jejich ne úplně připravené tělo. To znamená jejich flexibilita pohybu, rozsah úponů, koordinační schopnosti atd. To se snažíme ve sportovní školičce změnit. Nehledě na to, že myslíme také na jejich zdraví a, jak píšu v jiném článku, i na jejich intelektuální rozvoj. V letošním školním roce už to nestihneme, ale od září se můžou zapojit i vaše děti. Stačí sledovat naše stránky, Facebook nebo místní rozhlas.

Vzdělávání trenérů

Spolupracujeme a vzděláváme se u těch nejlepších ve svém oboru. Bez vlastního rozvoje bychom stáli na stejném místě a to by nás nebavilo.

Koučink a osobní rozvoj - **Jirka Vorlický** (fotbalový kouč a trenér, v minulosti trenér reprezentačních výběrů)

Pohybový rozvoj - **Petr Čajánek** (3x mistr světa v hokeji a hráč NHL, dnes má školu pohybového rozvoje a bruslení)

Fotbal - **Tonda Barák** (naš nejlepší mládežnický fotbalový trenér, kterému prošly rukama desítky ligových hráčů i několik reprezentantů)

O všech můžu dnes říct, že jsou moji přátelé, a jsem za to rád. Máme stejný pohled na rozvoj sportujících dětí a nejen na to.

Zdeněk Sklenský st.

<https://fotbalujeme.cz/>

<https://www.facebook.com/fotbalujeme.cz>

<https://www.youtube.com>

(kanál Fotbalujeme se připravuje)

Trenéři ve škole

Fotbalujeme.cz se stalo součástí programu

Trenéři ve škole. Naším společným cílem je

zapojit do tohoto

programu základní školy v Jihomoravském kraji.

O co jde?

Program Trenéři ve škole je založen na propojení sportů, které v pravidelné rotaci ve standardních hodinách tělocviku na 1. stupni základních škol nabízejí dětem pestrou pohybovou činnost. Tím vytváří pozitivní vztah k pohybu a tím i zlepšení vzdělanosti společně s dosažením mentálního a fyzického zdraví.

Bohužel v dnešní době dětem výrazně ubylo volnočasových aktivit, ať už jsou důvody jakékoli. Proto je žádoucí, aby tělocvik a pohybové aktivity ve školách na prvním stupni fungovaly. Těch společenských důvodů je spousta, o některých se ani pořádně neví.

Nastavení všech dětí je pohyb, který je zakódován v evoluci člověka. Naši předkové, aby se uživil, ušli („uběhali“) 8 km denně a bylo jedno, jestli to byl lovec, stařec, dítě nebo těhotná matka. Pohyb je naše přirozenost, pokud ji naučná zkušenost dnešní společnosti neutlumí. Dítě, které se přestane na prvním stupni hýbat, už skvělý tělocvikář na druhém stupni těžko

osloví (puberta, období vzdoru atd.). Dítě, které od první třídy pravidelně sportuje, ale přitom dělá jen jeden sport (upřímně, tělesná výchova a pohybová aktivita je tak trochu na druhé koleji) se vystavuje svalové dysbalanci jednostranného zaměření. Přitom výzkumy za posledních třicet let dokazují, že právě pestrost sportovní přípravy v dětství je základem k osvojování specifických pohybových dovedností vybraného sportu. Proto pestrost, kterou Trenéři ve škole nabízí, je pro zdravý vývoj dítěte důležitá.

Pohyb a pohybová aktivita jsou důležité aspekty zdravého vývoje jedince, a to nejen

z pohledu, že brzdí případná zdravotní rizika. Velmi málo lidí (rodiče, učitelé, zřizovatelé škol) si uvědomuje, že pohyb má velmi výrazný vliv na rozvoj mozku dítěte. Proto by tělocvik na 1. stupni měl přestat být popelkou, ale měl by být předmětem na úrovni matematiky a dalších základních předmětů.

To není jen nějaká moje utkvělá představa, na to jsou naprosto konkrétní empirická data. Doporučuji přednášku „**Vliv pohybové aktivity na rozvoj vzdělanosti dětí**“ Doc. Martina Musálka z katedry kinantropologie FTVS UK (najdete na youtube.com na kanále Trenéři ve škole): <https://www.youtube.com/watch?v=jfl-6baGrowc>

Jaké jsou zkušenosti s programem Trenéři ve škole?

Program začal dobrovolně na jaře 2019 ve čtyřech školách na Praze

6 jako pilotní projekt, kde vedení města jako zřizovatel škol tento program zaštitilo. V červnu se na poradě ředitelů vše vyhodnotilo. Zjistilo se, že je velmi úspěšný a od nového školního roku se v září 2019 program rozjel na 13 školách na Praze 6. Během školního roku se přihlásilo i město Příbram, které se o tomto projektu dozvědělo, a dnes jsou Trenéři ve škole na všech sedmi příbramských základních školách. Bohužel současná „koronavirová“ krize vše zabrzдила. Den před vypnutím ekonomiky a celého chodu naší země proběhla konference v národním technickém muzeu, kde jsme ideu programu představili členům vlády, institucí, škol, sportů i dalším zájemcům. Věřím, že se program Trenéři ve škole stane součástí dalších základních škol.

Zpětná vazba?

Zpětná vazba je ohromná, hlavně ze strany rodičů. Velké nadšení

vykazují i samy učitelky, které vítají pomoc trenérů, kteří hodiny tělocviku pravidelně navštěvují. Zde znovu doporučuji video na youtube.com, kanál Trenéři ve škole, kde máte možnost slyšet reakci pedagogického sboru: <https://www.youtube.com/watch?v=BM9MUBP-18>

Největší úspěch tohoto programu?

Když nastupuje dítě do školy, tak se těší. To postupem času mizí, u některých velmi brzy. Jenže děti na Praze 6 to mají jinak. Tady se děti těší v pátek před volným víkendem na pondělí, protože „přijde trenér a budeme hrát rugby, dělat judo, protože moji starší sourozenci stojku neumí a já už ji budu umět“. V pondělí večer se těší na středu, protože to bude druhá hodina tělocviku v tomto týdnu.

Teď si představte, že by tělocvik s trenérem byl každý den v týdnu...

Zdeněk Sklenský

BOJANOVSKÁ KUCHYNĚ, RADY

Rady do kuchyně

Při pečení nebo vaření můžeme nahradit:

Ořechy - nahradíme ovesnými vločkami, které opražíme na suché pánvičce do růžova. Do zákusků je přidáme jemně pomleté, do kynutých těst s jablky vločky celé.

Místo kypřicího prášku - 3 lžice rumu nebo brandy.

Do piškotového těsta vymačkáme **šťávu z jednoho pomeranče** - nebude suché.

Jedna vrchovatá lžice sojové mouky rozmíchaná v minerální vodě

nám nahradí **1 vejce**. Můžeme použít i lžici horké vody či několik kapek oleje nebo nastrohaný uvařený brambor.



Do těsta na perníčky přidáme **lžici sádla**, což přispívá k rychlému změknutí výrobku.

Zdislava Michnová



Rady do zahrady

- Na čištění zahradního grilu můžeme použít staré noviny. Rošt zabalíme na 2–3 hodiny do mokrých novin a na dočištění je dobrý zmačkaný alobal.
- Na rez zahradního nářadí použijeme ocet nebo šťávu z cibule. Necháme namočené přes noc.
- Poškozenou zahradní hadici můžeme zalepit záplatou na kola.
- Pletené proutěné košíky na houby nebo dřevo nepraskají, když je necháme čas od času na zahradě zmoknout. Vyčistíme je teplou vodou a rozpuštěnou sodou.
- Jeden ze způsobů, jak se může zbavit plevelu na chodníku, je slaná horká voda.

Zdislava Michnová



Jahodová pochoutka

Suroviny

Těsto

4	vejce
20 dkg	cukru krystal
25 dkg	polohrubé mouky
180 ml	oleje
180 ml	vody
1 lžičce	kakaa
1/2 sáčku	prášku do pečiva

Krém

15 dkg	cukru moučka
1/2	másla
1/2	100% tuku
1 a 1/2 bal.	jahodového pudinku
1/2 l	vody
	jahody i mražené (jahody můžeme nahradit i jiným dostupným ovocem – maliny, broskve...)

Postup

Vejce umícháme s cukrem a postupně přidáváme ostatní ingredience. Těsto se pečeme ve vyhřáté troubě asi 40 minut na 170 °C. Je dobré jej dát do hlubokého plechu na pečicí papír.

Změklé máslo a tuk vyšleháme s cukrem a přidáváme vychladlý jahodový pudink uvařený ve vodě. Pak zamícháme nakrájené jahody. Čím víc, tím líp. Upečený kakaový piškot potřeme krémem a dáme dobře vychladit.



Rychlé tvarohové koblížky

Suroviny

Těsto

1	tvaroh
2	vejce
2 lžíce	mléka
1	vanilkový cukr
1/2 sáčku	prášku do pečiva
1 lžíce	rumu
22 dkg	hladké mouky
	špetka soli
	olej na smažení
	cukr moučka
	na obalení

Postup

V míse zpracujeme těsto, které malou lžičkou dáváme do rozpáleného oleje (olejem nešetříme). Usmažené koblížky můžeme obalit v moučkovém cukru, ale nemusíme. Při větším počtu strávníků to nebudete stíhat, takže cukr ušetříte.

Recept dodala p. Ludmila Hunčová, ul. Hodonínská.

MATRIKA

Vážení čtenáři, na základě upozornění, že se tato rubrika rozchází s ustanovením §11 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, se redakční rada rozhodla zde uveřejňovat pouze jména občanů, kteří podepíší souhlas s použitím těchto údajů. Žádáme tímto občany, kteří by si přáli, aby bylo v této rubrice zveřejněno narození jejich dítěte nebo datum svatby, aby se chodili nahlašovat na obecní úřad. Děkujeme za pochopení.

Narození

Mia Mrkvová	24. 3. 2020	Cihelny 547
Patrik Novák	24. 3. 2020	Záhumenice 916
Veronika Vaňková	13. 4. 2020	Dlouhá 653
Kryštof Pospíšil	17. 4. 2020	Hlavní 396
Viktória Sejáková	17. 4. 2020	Vídeňská 106
Veronika Makuderová	28. 4. 2020	Žabácká 939
Veronika Burešová	10. 5. 2020	Cacardov 423
Mikuláš Kolník	10. 5. 2020	Myslivecká 1084
Samuel Petržilka	11. 5. 2020	Josefovská 80
Viktorie Gabriela Špačková	13. 5. 2020	U Hřiště 37
Viktor Zvonek	9. 6. 2020	Záhumenice 904
Eliška Půlkrábková	15. 6. 2020	Střední Pustá 721
Martin Holinka	17. 6. 2020	U Školky 370

Úmrtí

Růžena Komosná	99 let	K Rybníčku 536
Stanislav Figura	59 let	Na Dilech 465
Jaroslav Topenčík	78 let	Hlavní 146
Františka Sládková	81 let	Hlavní 772
Josef Kadlčík	80 let	U Hřbitova 570
Josefa Mráková	96 let	Vídeňská 112

INZERCE

Co nás čeká

- 21.–25. 7. Letní kino
- 1. 8. Beseda u cimbálu
- 23. 8. Zarážání hory
- 28.–31. 8. Zahrádkářské dny
- 27.–29. 9. Svatováclavské hody
- 3. 10. Pochod slováckými vinohrady
- 4. 10. Hodky s vinobraním

Termíny akcí se mohou změnit nebo akce mohou být zrušeny v závislosti na případných nových bezpečnostních opatřeních v souvislosti s epidemií koronaviru.

**ŽENSKÝ SBOR A OBEC DOLNÍ BOJANOVICE
VÁS VŠECHNY SRDEČNĚ ZVOU NA**



Besedu u cimbálu

**KTERÁ SE BUDE KONAT V SOBOTU 1. SRPNA 2020 OD 19.00 HOD.
U SLOVÁCKÉ CHALUPY V DOLNÍCH BOJANOVICÍCH**

**JAKO HOSTÉ VYSTOUPÍ BOJANOVŠTÍ SÓLISTÉ,
ŽENSKÉ A MUŽSKÉ SBORY Z OKOLÍ
ZA DOPROVODU CM STUPAVA
PRŮVODNÍ SLOVO HELENA KLUBUSOVÁ**

V PŘÍPADĚ NEPŘÍZNĚ POČASÍ SE AKCE KONÁ V OBECNÍM DOMĚ DOLNÍ BOJANOVICE.



BOTEKO VINAŘSKÉ POTŘEBY

přejí zákazníkům
příjemné a klidné
prožití prázdnin

Otevírací doba:
po-pá 7.30–17.00 hod.
sobota 7.30–11.00 hod.



**Kuchyně DPS
nabízí obědy,
tři druhy jídel
po 80 Kč**

Tel.: 518 372 098








**nabízí svým zákazníkům
široký sortiment
potravinářského
a drogistického zboží.**

**Přejeme všem zákazníkům
pohodovou dovolenou.**



HOSPŮDKA MLÝN

-  UBYTOVÁNÍ
-  VINNÝ BAR
-  GRILOVÁNÍ
-  ZVĚŘINOVÝ GULÁŠ
-  DOMÁCÍ SPECIALITY







 737 127 867



 *Restaurace*
MYSLIVNA

DOLNÍ BOJANOVICE

-  TÝDENNÍ I VÍKENDOVÉ MENU
-  VÝBĚR ZE 7 DRUHŮ TOČENÝCH PIV
-  ZVĚŘINOVÉ SPECIALITY
-  POŘÁDÁNÍ SOUKROMÝCH I FIREMNÍCH
AKCÍ AŽ DO 70 OSOB

TEL.: 608 32 82 66

www.restauracemyslivna.cz

 Restaurace Myslivna Dolní Bojanovice

Kyjovská, 879, Dolní Bojanovice 696 17

Řešíme situaci
s bydlením
a sháníme dům
v okolí.

Telefon
737 806 017

Děkuji
za jakoukoliv
nabídku.

Cukrárna



- výroba zákusků
k hodům
a jiným příležitostem
- tabákové výrobky
- terminál Sazka

Prodejní doba

pondělí

zavřeno

úterý–pátek

6.00–19.00 hod.

sobota, neděle

8.00–19.00 hod.

Jitka Čulenová, Hlavní 1035
Dolní Bojanovice 696 17

Tel.: +420 731 563 308

e-mail: jitkaculeno@seznam.cz

KOMINICTVÍ

Kolaja Pavel

724 411 236



Hlavní 321
Dolní Bojanovice



STAVEBNINY

Stanislav Hromek

- půjčovna stavebního nářadí a strojů
- rozvoz sypkých materiálů a betonových směsí
- rozšíření sortimentu o spojovací materiál, sádkokartoný...
- prodej kůry, zahradnického substrátu, okrasných kamínků...

Otevírací doba:

Po-Pá 7:00 - 16:30

So 7:00 - 11:00

Tel.: 731 460 072



**Zveme Vás do nově otevřené
prodejny stavebnin na
ul. Průmyslová 1141**

tiskárna **lelka**

Zpravodaj Obecního úřadu Dolní Bojanovice vychází čtyřikrát do roka.

Vydavatel: Obec Dolní Bojanovice, Hlavní 383, Dolní Bojanovice, IČO 00284858

Řídící redakční rada, odpovědný redaktor: Michael Purmenský

Členové rady: Zdislava Michnová, Jaroslav Skočík, Martin Horák, korektury Hana Martínková

Grafická úprava a tisk: Tiskárna LELKA, Dolní Bojanovice

Registrační číslo vydané 28. 6. 2001 Ministerstvem kultury ČR - MK ČR E 12438. Náklad 1 300 ks

Redakční rada ZPRAVODAJE si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů,

při výběru dává přednost textům stručným a věcným.

Uzávěrka Zpravodaje 3/2020 - 21. 8. 2020 - e-mail: kultura@dolnibojanovice.cz

Foto obálka, blok:

Jan Šimek, Michael Purmenský, Tomáš Ježek, archívy Obecního úřadu a spolků

KVĚTINÁŘSTVÍ NA HLAVNÍ ULICI

nabízí

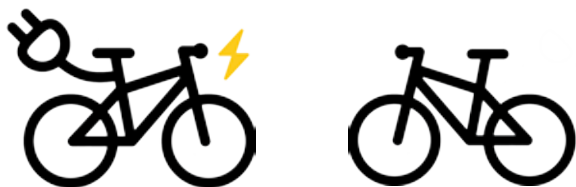
- ✿ Řezané a hrnkové květiny
- ✿ Dárkové zboží
- ✿ Vazba květin – svatební servis
– smuteční vazby
– příležitostní vazba
- ✿ Výroba dekorací
- ✿ Rozvoz květin



Tel.: + 420 777 023 693

PRODEJ A SERVIS JÍZDNÍCH KOL A ELEKTROKOL

s možností
testovací jízdy



**Ski & Cyklo centrum
Jiří Košutek**

Hlavní 140, Dolní Bojanovice

Šimek art
FOTOGRAFIE A GRAFIKA

**VÝROBA
FOTOOBRAZŮ**

I Z VAŠÍ FOTOGRAFIE



Cacardov 169, Dolní Bojanovice
Tel.: 604 755 730

WWW.SIMEKART.CZ

*Dolní
Bojanovice
poslouchají*

Jih
RADIO
JIŽNÍ MORAVA

Jsme
1. v regionu.
Děkujeme :-)

www.radiojih.cz
Obchodní zastoupení:
obchod@radiojih.cz
tel.: 518 344 132

OBEC DOLNÍ BOJANOVICE
VE SPOLUPRÁCI S SK DOLNÍ BOJANOVICE
VÁS SRDEČNĚ ZVOU NA

LETNÍ KINO

VE DNECH 21. - 25. ČERVENCE 2020
NA FOTBALOVÉM HŘIŠTI V DOLNÍCH BOJANOVICÍCH

PROGRAM:

ÚTERÝ 21. 7.

SVIŇA



DRAMA/THRILLER

STŘEDA 22. 7.

NEVIDITELNÝ



THRILLER

ČTVRTEK 23. 7.

RYCHLE & ZBĚSILE
HOBBS AND SHAW



AKČNÍ

PÁTEK 24. 7.

VLASTNÍCI



ČESKÁ KOMEDIE

SOBOTA 25. 7.

JEŽEK SONIC



ANIMOVANÝ/PRO DĚTI

Cena jednotlivé vstupenky je 80 Kč dospělý, 50 Kč dětský.
Permanentky je možné zakoupit na prvním představení za 250 Kč.
Akce se bude konat za jakéhokoli počasí, začátky promítání jsou v 21:30 hod.